

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 27468-02-12 הירשנזון נ' מדינת ישראל משרד התחבורה

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת אביגיל כהן

המבקשים:
1. אברהם הירשנזון
ע"י ב"כ עו"ד רם דקל ועו"ד שאול מזרחי
2. עידן שמש
ע"י ב"כ עו"ד אדם פיש ועו"ד צחי פיסטל

נגד

המשיבה:
מדינת ישראל - משרד התחבורה (רשות הרישוי)
ע"י ב"כ עו"ד מיכל פליגלר (שטיין)

החלטה

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
1. בהתאם להחלטת כב' סג"נ השי' א' קובו מיום 22.4.12, שני התיקים – ת"צ 27468-02-12 ות"צ 6799-02-12 (להלן: "התביעות"), אוחדו בפני.
2. עפ"י הסכמה דיונית בין הצדדים, שקיבלה תוקף של החלטה בישיבת קד"מ מיום 15.7.12, הוגשו סיכומי טענות מטעם הצדדים בסוגיית פרשנות תקנה 290 א (ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א – 1961 (להלן: "תקנות התעבורה").
3. **להלן רקע עובדתי:**
- א. המבקשים הינם סוחרי רכב בעלי רישיון סחר, הפועלים לקנייה ומכירה של רכבים בדרך עיסוקם.
- ב. עניינן של התביעות שבמסגרתן הוגשו הבקשות לאישור התובענות כתובענות ייצוגיות (להלן: "הבקשות") הינו החזר יחסי של אגרת רישיון רכב ששולמה בעבור התקופה בה רישיון הרכב היה מופקד ע"י סוחרי רכב, לתקופה העולה על חודש ימים.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"צ 27468-02-12 הירשנזון נ' מדינת ישראל משרד התחבורה

תיק חיצוני :

- 1 המבקשים טוענים בכתבי התביעה שהוגשו מטעמם כי המשיבה סירבה להעביר להם החזר
2 יחסי של דמי רישוי בגין רכבים שנמכרו על ידם ורישיונם הופקד על ידם לתקופה העולה על
3 חודש ימים.
4
- 5 ג. במסגרת הבקשות לאישור התובענות כתובענות ייצוגיות מבוקש לייצג קבוצה של סוחרי
6 רכב שהפיקדו במהלך השנתיים האחרונות רישיונות רכב, לתקופה העולה על חודש ימים
7 ולא קיבלו החזר יחסי של אגרת הרישוי כדין.
8
- 9 ד. הסעדים המבוקשים בגדר התביעות שלפני הינם סעדים כספיים וסעדים הצהרתיים.
10
- 11 ה. ביום 9.7.12 הגישה המשיבה הודעה על הפסקת גבייה לפי סעיף 9 לחוק תובענות ייצוגיות,
12 תשס"ו – 2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").
13
- 14 **4. תמצית טענות המשיבה בנוגע לפרשנות תקנה 290 א (ב) לתקנות התעבורה, עפ"י ההודעה**
15 **על הפסקת גבייה מיום 9.7.12:**
16
- 17 תקנה 290 א (ב) לתקנות התעבורה איננה מזכה בהחזר יחסי של אגרת רישוי עבור תקופת
18 ההפקדה את סוחרי הרכב, הם הקבוצה שבשמה הוגשו הבקשות לאישור.
19
- 20 הזכאות להחזר דמי הרישוי עבור תקופת ההפקדה הינה זכאות של בעל הרכב ששילם את
21 האגרה שכן סעיף 290 א (ב) לאותה תקנה קובע כי "זכאי **בעל הרכב** להחזר אגרה **ששילם**
22 בעבור התקופה האמורה".
23
- 24 המוכר (מי שמכר את הרכב לסוחר הרכב) הוא ששילם למשיבה את האגרה והוא זה שזכאי
25 להחזר עבור התקופה הנדונה בתקנה 290 א לתקנות התעבורה.
26
- 27 יתכן כי במסגרת העסקה שהתבצעה בין המוכר לבין סוחר הרכב, גולם מחיר אגרת הרישוי
28 במחיר העסקה והמוכר המחיה לסוחר את זכותו להחזר ואולם המשיבה אינה צריכה להיות
29 מעורבת בתנאים המסחריים של העסקה למכירת הרכב ואין בידיה לדעת פרטי העסקה
30 שהתבצעה ואם בכלל התבצעה המחאת זכויות במסגרתה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 27468-02-12 הירשנזון נ' מדינת ישראל משרד התחבורה

תיק חיצוני :

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
- במצב בו סוחר הרכב שילם את חידוש רישיון הרכב והרכב המשיך להיות בהפקדה, הרי שיש לראות בסוחר כבעל הרכב ששילם את האגרה וההשבה תבוצע כלפיו בתום תקופת ההפקדה.
5. תמצית טענות המבקשים בהתאם לסיכומים שהוגשו מטעמם ביום 31.7.12:
- א. כאשר הסוחר קונה רכב מהמוכר, העסקה כוללת תשלום בעבור אגרת רישיון הרכב ששולמה ע"י המוכר בהיותה חלק אינטגרלי ממחיר המחירון ולמעשה ממחיר הרכב. בעשותו כן, נכנס הוא בנעליו (בהתאם לחוק המכר) לעניין זכויות וחובות הנובעות מן הממכר והופך הוא לבעלים לכל דבר ועניין.
- מיד עם רכישת הרכב ע"י הסוחר, מחויב הסוחר להפקיד את רישיון הרכב, תוך שאסור לו לעשות ברכב כל שימוש, עד מועד מכירתו לקונה.
- החל ממועד הרכישה והעברת בעלות, ועד מועד העברת הבעלות לקונה, מתחילה תקופה בה הסוחר הינו בעל הרכב, אך אינו יכול לעשות שימוש ברכב, על אף ששילם במועד הרכישה עבור הרכב, שניתן היה לעשות בו שימוש. בכך מטפלות תקנות 284, 290 ו- 290א לתקנות התעבורה – הן באות לפטור (ובמקרה מתאים להשיב) בעל רכב מתשלום בגין שימוש, בעבור תקופה בה לא עשה שימוש ברכב. התקנות לא באות להיטיב עם מוכר רכב שקיבל תשלום מלא על רכבו.
- בסיטואציה זו, הסוחר הוא "בעל הרכב ששילם בעבור התקופה הפטורה" את האגרה (כחלק מעלות רכישת הרכב), הסוחר הוא בעל הרכב היחיד שספג את הנזק בגין תקופת הפקדת הרכב, סוחר הרכב היה הבעלים היחיד של הרכב בתקופה הפטורה מאגרת רישיון הרכב ולכן אין מקום לפרשנות לפיה על האגרה להיות מושבת למוכר הרכב.
- ב. עיון בשאר המקרים המנויים בסעיף 290 (ב) לתקנות התעבורה המזכים בהשבת אגרת רישוי, ששולמה בעבור תקופה פטורה, מצביע באופן ברור על כוונת מתקין התקנות לזכות את בעל הרכב שהפקיד את רישיון הרכב וניזוק בגין אי שימוש בתקופת ההפקדה, וודאי לא את הגורם הקודם ששילם את האגרה.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"צ 27468-02-12 הירשנזון נ' מדינת ישראל משרד התחבורה

תיק חיצוני:

- 1 האבסורד שבאילוץ הפרשני הבלתי סביר המתבקש ע"י המשיבה במסגרת תובענה זו נוגד
2 מושכלות יסוד שעמדו בבסיס התקנת התקנות ונוגד מושכלות יסוד עפ"י כל דין, לפיהן ראוי
3 לפצות את הגורם שניזוק ואותו בלבד – בעל הרכב בתקופת ההפקדה (קרי הסוחר בענייננו)
4 ורק הוא הגורם הראוי להשבת האגרה ששולמה.
5
- 6 משמעות קבלת הפרשנות האבסורדית המוצעת ע"י המשיבה תוביל מאליה לניסיונות
7 תמחור מחודש, במסגרת כל עסקה בין מוכר לסוחר, של סיכויי מכירת רכב תוך חודש ימים
8 (תקופה בה אין החזר) ולמעשה דרישת שילוב חוזה אופציה אל תוך חוזים שאמורים להיות
9 פשוטים וברורים לכל הצדדים.
10
- 11 פרשנות המשיבה, במסגרתה לא הגורם שניזוק הוא הגורם שמפוצה מובילה מאליה
12 להתנהגויות אותן לא יעלה על הדעת כי מתקין התקנות ביקש לעודד ו/או ראה לנגד עיניו.
13
- 14 חזקה על מתקין התקנות שנתכוון כי הגורם שניזוק ויכול בנקל להכיר בנזקו הוא הגורם
15 שיבקש ויקבל את כספו בחזרה. חזקה שלא ביקש לתת בונוס לגורמים שאינם יכולים
16 להיות מודעים (ובפועל מעולם לא ביקשו החזר) לקיומה של זכאות להחזר ולכן אינם
17 יכולים לבקש את החזר וחזקה שלא תכנן כי בעל הרכבים יפנה בבקשה להעניק זכויות
18 יתר לגורם שמכר את רכבו.
19
- 20 גם פרשנות לשונית דווקנית (שאינה פרשנות ראויה לפי הפסיקה) אינה תואמת את שיטת
21 המשיבה, לפיה בהכרח המוכר הוא הגורם ששילם את האגרה בתקופת הפטורה, כהגדרת
22 התקנה. המוכר לא שילם דבר בתקופת הפטורה, שכן לא היה גורם רלוונטי בתקופה זו.
23 הגורם שנשא בתשלום בעבור תקופה זו הוא סוחר הרכב בלבד.
24
- 25 **תמצית טענות המשיבה בהתאם לסיכומים שהוגשו מטעמה ביום 27.9.12:**
26
- 27 א. בשל אי הבהירות בדבר זהות הזכאי להחזר, מן הדין לדבוק בלשון התקנה, אשר קובעת כי
28 הזכאות הינה לבעל הרכב ששילם את האגרה. המשיבה סבורה כי זו התוצאה הפרשנית
29 המיטבית והמיידיית מקריאת לשון התקנה. לצד זאת, מתכוונת המשיבה לשקול תיקון
30 התקנה באופן שתבחין בין המצבים השונים ותכוון לתכלית התקנה המקורית. המשיבה

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"צ 27468-02-12 הירשנזון נ' מדינת ישראל משרד התחבורה

תיק חיצוני :

- 1 תנקוט במספר אמצעים על מנת ליידע האופן אישי את מוכר הרכב בדבר זכאותו להחזר.
2 משהתחייבה המשיבה לפעול להשבת הכספים של החוזר היחסי של האגרה, אין יסוד
3 לטענה כי הפרשנות המוצעת על ידה נועדה למנוע השבת כספים.
4
- 5 ב. הקושי הפרשני נובע מכך שהתקנות הדנות בהפסקת השימוש ברכב (תקנה 290 (א) לתקנות
6 התעבורה) ובהמשך- התקנה נשוא דיוננו, הדנה בתוצאה הכספית של מקרים אלו ומקרים
7 נוספים בהם הדין מזכה בהחזר אגרת רישוי ששלומה, הניחו כי עילת החוזר – לענייננו,
8 הפסקת השימוש – נוצרה בעת שהרכב בבעלות מי ששילם את אגרת רישיון הרכב.
9
- 10 ג. המשיבה טוענת כי אימוץ הכלל של החוזר לבעל הרכב ששילם את האגרה שיש להחזירה,
11 מתאים ללשון התקנה, לתכליתה לגבי רוב המצבים המוסדרים בה, באופן היוצר וודאות של
12 הדין, ועל כן יש להעדיפה על הפרשנות המוצעת על ידי המבקשים.
13
- 14 ד. לא ניתן לצפות מן המשיבה כי תתחקה אחר הפעולות המסחריות ותנאי העסקאות
15 העומדים מאחורי הבעלות ברכב, אין זה מעניינה ואף אין זה באפשרותה לבררם.
16 אין כל דרך לגזור ממחיר הרכב נשוא העסקה, שאף הוא אינו ידוע למשיבה ואין כל דרך
17 לבררו בצורה אמינה, אם ועד כמה גולמה "יתרת האגרה" לתוך המחיר. לכן, התוצאה
18 הפרשנית היעילה ביותר, התואמת באופן מיטבי ביותר את מילות התקנה הינה זו שמציעה
19 המשיבה, לאמור – כי הזכאות להחזר בעבור תקופת ההפקדה נתונה לבעל הרכב, מוכר
20 הרכב, לגביו אין למשיבה ספק כי שילם אגרת רישוי של הרכב לשנה שלמה.
21 לטענת המשיבה יש לדחות את התיוזה הפרשנית של המבקשים באשר היא מותירה חוסר
22 ודאות, עמימות והיא נשענת, כל כולה, על אורחות מסחר להן היא טוענת, אשר אינן
23 בבחינת כלי פרשני להוראת דין.
24
- 25 ה. הזכות לקבלת החזר אגרה יחסי אינה חלק מן הנכס הנמכר, בניגוד להנחה השגויה של
26 המבקשים. מדובר בזכות אישית, לבעל הרכב ששילם את אגרת הרישוי.
27
- 28 7. **בסיכומי תשובה שהגישו המבקשים, מוסיפים המבקשים וטוענים כי** בסיכומי המשיבה
29 לא נמצא ולו רמז לפתרון פרשני קוהרנטי וכולל לתקנה, בניגוד לפתרון הקוהרנטי והכולל
30 שהוצג על ידם. המבקשים טוענים כי פרשנותם ודאית ובהירה, תואמת תכלית, לשון

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"צ 27468-02-12 הירשנזון נ' מדינת ישראל משרד התעבורה

תיק חיצוני:

- 1 וכוונה. בניגוד לפרשנות המוצעת ע"י המשיבה, פרשנות המבקשים אינה דורשת כל שינוי
2 בתקנה או כל היערכות מיוחדת של המשיבה.
3
- 4 **8. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, יש בידי לאמץ את פרשנות המשיבה ולדחות את פרשנות**
5 **המבקשים, בנוגע לתקנה 290 א (ב) לתקנות התעבורה, מהנימוקים כדלקמן:**
6
- 7 **א.** בהתאם לסמכות הנתונה בידי שר התעבורה ובהתאם להוראות פקודת התעבורה (נוסח
8 חדש) (להלן: "פקודת התעבורה") התקין שר התעבורה את תקנות התעבורה לרבות תקנות
9 העוסקות, בין היתר, בנושא אגרת רשיון ורשיון סחר וכפי שנאמר בעפ"ת 21726-01-12
10 שריג נ' מדינת ישראל (פורסם במאגר משפטי) ניתן ביום 8.3.12:
11 "תכלית פקודת התעבורה אחת היא, ברורה היא ונהירה לכל כולי עלמא, שמירה על
12 ביטחון הציבור, ביטחון הנהגים, הנוסעים ועוברי הדרך".
13
- 14 **ב.** זו לשונה של תקנה 290 א (ב) לתקנות התעבורה:
15 "שולמה אגרת הרשיון בעבור התקופה הפטורה מאגרה כאמור בתקנת משנה (א), זכאי
16 בעל הרכב להחזר האגרה ששילם בעבור התקופה האמורה, ובלבד שהגיש בקשה להחזר
17 כאמור לא יאוחר משלוש שנים מהיום הקובע;...".
18
- 19 תקנה 290 א (א) לתקנות התעבורה קובעת כי:
20 "בעל רכב פטור מאגרת רשיון רכב, החל מהיום הקובע, אם נתקיים ברכב אחד מאלה:
21 ...
22 (2) הנראות תקנה 290 ובמשך חודש ימים אחד לפחות;
23 ...
24 בתקנה זו "היום הקובע" - אחד מאלה, לפי הענין;
25 ...
26 (4) יום ההודעה על הפסקת השימוש ברכב לפי תקנה 290;
27 ...".
28
- 29 בתקנה 290 א (א) לתקנות התעבורה נקבע כי:

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"צ 27468-02-12 הירשנזון נ' מדינת ישראל משרד התעבורה

תיק חיצוני :

- 1 "הפסיק אדם את השימוש ברכב לתקופה העולה על חודש ימים, יודיע על כך לרשות
2 הרישוי באופן ובדרך שתחליט וידאו כאילו הופסק השימוש ברכב ביום קבלת ההודעה".
3
4 ג. סעיף 9 לפקודת התעבורה קובע כי רשות הרישוי רשאית להעניק למנויים בסעיף תו סוחר
5 כללי.
6
7 תקנה 291 לתקנות התעבורה קובעת כי רשות הרישוי המייחדת לאדם תו מסחרי לפי סעיף
8 9 לפקודה, תיתן לו רשיון מסחרי בהתאם להוראות סימן ג' לתקנות.
9 סימן ג' לתקנות התעבורה דן ברשיון סחר הניתן לאדם לאחת המטרות הקבועות בתקנה
10 293 (א) לתקנות התעבורה, כגון קניית רכב ומכירתו דרך עיסוק (ס"ק (א5)).
11
12 בתקנה 284 (א) (א2) נקבע כדלקמן :
13 "בעל רישיון סחר כהגדרתו בתקנה 291 שצוינה בו המטרה הקבועה בתקנה 293(א5),
14 הקונה רכב לצורך מסחר בו, יצג לפני פקיד הבנק המקוון את רישיון הסחר שלו ופרטיו
15 יודפסו על שטר המכר";
16 ובהמשך, קובעת תקנה 284 (ב) כי:
17 "רכב כאמור בתקנה משנה (א) (א2), שנרשם על שם בעל רישיון סחר, יראהו, עם
18 רישומו, כרכב שהשימוש בו הופסק לפי תקנה 290, ופקיד הבנק המקוון ירשום זאת
19 בשטר המכר".
20
21 ד. השאלה שבפני הינה שאלה פרשנית – פרשנותה של תקנה 290 א (ב) לתקנות התעבורה וכמו
22 כל חקיקת משנה אחרת, יש לפרשה עפ"י כללי פרשנות החקיקה הנהוגים בשיטתנו (ראו : א'
23 ברק פרשנות במשפט (תשנ"ד, כרך ב : פרשנות החקיקה) 79).
24 עפ"י כללי פרשנות החקיקה, נקודת המוצא היא לשון החוק. יש לבחון את המשמעות
25 הלשונית שיכולה לשאת לשון תקנה 290 א (ב) לתקנות התעבורה (ראה רע"א 3899/04
26 מדינת ישראל נ' אבן זוהר, פ"ד סא (1) 301).
27 מבין משמעותות אפשריות אלה, על ביהמ"ש לבחור את המשמעות הלשונית המגימה את
28 תכלית החקיקה ואת מטרותיה באופן מיטבי.
29
30 לשון החוק היא זו שקובעת את המסגרת שבתוכה תפעל התכלית החקיקתית.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"צ 27468-02-12 הירשנזון נ' מדינת ישראל משרד התחבורה

תיק חיצוני :

1 הפרשנות של החקיקה מתוחמת, בראש וראשונה, למסגרת הלשונית, אשר בגידרה ובתוך
2 גבולותיה נבחנת התכלית (ראה סעיף 20 לפסק דינה של כבי השי' ע' ארבל מיום 23.3.10
3 בבג"צ 6247/04 גורדצקי נ' שר הפנים (פורסם במאגר משפטי); סעיף 64 לפסק דינה של
4 כבי השי' פרוקצ'יה מיום 13.5.08 בעמ"ם 2190/06 מדינת ישראל נ' Bueno Gemma
5 (פורסם במאגר משפטי)).
6

7 בעמ"ם 2190/06 מדינת ישראל נ' Bueno Gemma נקבע כי:
8 "כבילות הפרשן ללשון החוק, וחובתו להימצא בגידרה גם לצורך בחינת התכלית,
9 איננה רק כלל יסוד בפרשנות. היא יורדת לשורש מהותם והיקפם של הסמכות
10 השיפוטית והכוח השיפוטי. חריגה מכלל יסוד זה הופכת את השופט מפרשן
11 החוק ליוצר החוק, וממי שהופקד בידו הכוח לאכוף את מדיניות המחוקק, למי
12 שיוצר מדיניות זו, ומתווה את קווייה. חריגה כזו פוגעת פגיעה עמוקה בהפרדה
13 הנדרשת בין הפונקציה של החקיקה, הנתונה בידי של המחוקק, לבין התפקיד
14 השיפוטי. חריגה כזו יורדת לשורש עקרון היסוד במשטר הדמוקרטי בדבר
15 ריבונות המחוקק, ועליונות שלטון החוק. עקרונות אלה מחייבים את הפרשן
16 לבסס את פרשנותו על הגדרים שהחוק הציב, ולקיים בקפידה את ציוויי
17 המפורשים. הפרשן אינו רשאי, ולא ניתנו בידי הסמכות והכוח, להתעלם מציוויי
18 החוק על-ידי פרשנות תכליתית שאינה מעוגנת בנוסח הכתוב, ואף סותרת אותו.
19 שהרי ההתחקות אחר התכלית לעולם נתונה היא בגדריה של המסגרת הלשונית,
20 על פי מתחם האפשרויות שלשון מציבה, ולא מעבר לכך.
21 כזה הוא דין הפרשנות גם במקום שרוחות השעה משתנות, ותפיסות חברתיות
22 עוברות תמורות, וגם אם קשה לשלב תמורות אלה אל תוך מסגרת לשון החוק. כך
23 הוא הדין גם במקום שצרכי השעה אינם מקבלים מענה מספק במדיניות שעוצבה
24 בחוק, ונדמה כי רצוי לשנות או לשכלל מדיניות זו: ...

25 הפרשנות התכליתית איננה סוס פרא הדוהר למרחבים בלא רסן. היא דומה יותר לסוס
26 מאולף, הנע בתלם חרוש, שאת תחומיו וגבולותיו מגדירים הלשון והנוסח".
27

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"צ 27468-02-12 הירשנזון נ' מדינת ישראל משרד התחבורה

תיק חיצוני :

- 1 ה. המבקשים טוענים כי מלשון התקנות עולה הפרשנות לפיה סוחר הרכב הוא הגורם הזכאי
2 להחזר האגרה, בגין התקופה בה היה הבעלים של הרכב (ראה סעיפים 14 ו-15 לסיכומים
3 מטעם המבקשים).
- 4 מסיכומי המבקשים עולה כי אין מחלוקת במקרה שבפני כי המבקשים הם לא אלה ששילמו
5 את אגרת הרכב במשרד הרישוי כי אם המוכר, ממנו רכשו את הרכב (ראה בעניין זה סעיף
6 18 לסיכומים מטעם המבקשים).
- 7 לטענת המבקשים, הפרשנות היחידה שמתקבלת על הדעת היא כי בעל הרכב, בענייננו,
8 הסוחר, הוא הגורם שלמעשה שילם את האגרה כחלק מרכישת הרכב בה רכש גם זכות זו
9 מהמוכר ולכן, רק הוא הגורם שזכאי להחזר האגרה.
- 10 המבקשים טוענים כי יש לראות את הסוחר כ"בעל הרכב ששילם בעבור התקופה הפטורה"
11 את האגרה כחלק מעלות רכישת הרכב.
12
- 13 ו. השאלה הפרשנית העומדת לפני מתמקדת בשאלה האם ניתן לראות את הסוחר כבעל
14 הרכב אשר שילם את אגרת הרישוי עבור התקופה הפטורה מאגרה, גם כאשר לא הוא
15 שילם בפועל את אגרת הרישוי למשרד הרישוי כי אם המוכר, ממנו רכש הסוחר את הרכב.
16
- 17 ז. לשון תקנה 290 א (ב) לתקנות התעבורה קובעת כי במידה ושולמה אגרת רישון בעבור
18 התקופה הפטורה מאגרה, בעל הרכב זכאי להחזר האגרה ששילם בעבור התקופה הפטורה
19 מאגרה.
- 20 המילה "ששילם" מופנית לשלושת המילים הראשונות בתקנה "שולמה אגרת רישון"
21 ומבהירה כי רק בעל הרכב ששילם את אגרת הרישון זכאי להחזר אגרה.
22 המילה "ששילם" יוצרת קשר הדוק ובל ינתק בין בעל הרכב לתשלום אגרת הרישון ולפיכך,
23 רק בעל רכב ששילם את אגרת הרישון זכאי להחזר.
24
- 25 ח. האם ניתן לראות במי שרכש רכב ושילם עבורו כמי שגם שילם את אגרת הרישון, כפי
26 שטוענים המבקשים, כחלק מתשלום עלות הרכב?
27
- 28 סעיף 3 (ג) לפקודת התעבורה קובע כי: "בעד רישון רכב או חידושו תשלום האגרה שנקבעה
29 בתקנות".

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"צ 12-02-27468 הירשנזון נ' מדינת ישראל משרד התחבורה

תיק חיצוני :

- 1 בתקנה 272 (א) לתקנות התעבורה נקבע: "אגרה בעד רשיון רכב או חידוש תהיה כמפורט
2 בתוספת הראשונה ובשיעור שהוא בתוקף בתאריך חידוש הרשיון כנקוב ברשיון הרכב".
3 מכאן למדים שאגרת רשיון רכב משתלמת "בעד" חידוש הרשיון (ראה בעניין זה גם את
4 דברי כב' הש' ויתקון בע"א 104/68 מדינת ישראל נ' יעקבי, פ"ד כב (1) 656).
5
6 מהאמור לעיל עולה כי, במתחם האפשרויות הלשוניות של תקנה 290 א (ב) לא ניתן לומר כי
7 בעל רכב ששילם עבור עלותו של הרכב ייחשב גם כמי ששילם אגרת רשיון רכב.
8 בנסיבות שבפני, לשון התקנה היא ספציפית, ושוללת את האפשרות הפרשנית, לפיה ניתן
9 לראות בסוחר הרכב כמי ששילם את אגרת הרשיון בעבור התקופה האמורה, גם כאשר
10 המוכר הוא זה ששילם בפועל את אגרת רשיון הרכב למשרד הרישוי.
11 מבחינה לשונית, אינני סבורה כי ניתן לקבל את פירושים של המבקשים ורק הפרשנות של
12 המשיבה אפשרית מבחינה לשונית.
13 המתחם הלשוני של תקנה 290 א (ב) אינו מתיישב כלל עם אפשרות לפיה סוחר רכב שרכש
14 רכב ולא שילם אגרת רשיון עבור חידוש רשיון הרכב, יקבל החזר אגרה עבור התקופה
15 הפטורה מאגרה.
16
17 לאור המסקנה דלעיל, אין צורך להתחקות אחרת תכלית התקנה ולאורה לבחור באופציה
18 הפרשנית המתאימה.
19
20 ט. למעלה מן הצורך אציין כי פרשנותם של המבקשים היתה יכולה להכנס לתוך מתחם
21 האפשרויות הלשוניות של תקנה 290 א (ב) לתקנות התעבורה, לו לא היה המחוקק נוקט
22 במילה "ששילם", הואיל ואז לא היתה דרישה בתקנות שבעל הרכב שזכאי להחזר, שילם
23 בעצמו את אגרת הרשיון בעד חידוש רשיון הרכב. אלא שלא כך נוסחה לשון התקנה ועל כן
24 לא ניתן להכניס את דרך הפרשנות של המבקשים לתוך מתחם הפרשנות האפשרי בהתאם
25 ללשון התקנה.
26
27 לסיכום: 7.
28
29 א. אני מקבלת את פרשנות המשיבה לתקנה 290 א (ב) לתקנות התעבורה ופרשנות המבקשים
30 נדחית.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"צ 27468-02-12 הירשנזון נ' מדינת ישראל משרד התחבורה

תיק חיצוני :

1

2

ב. הצדדים ינסו להדבר ביניהם כפי שנקבע ביום 15.7.12 על מנת לנסות ולמנוע את המשך

3

ההתדיינות. היה ולא יעלה בידיהם להגיע להסכמות; יתקיים הדיון במועדו.

4

5

ג. הוצאות הבקשה תפסקנה בסוף ההליך.

6

7

ג. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

8

9

10

11

12

13

14

15

ניתנה היום, ה' חשוון תשע"ג, 21 אוקטובר 2012, בהעדר הצדדים.

16

אבֿיגֿיל כהן

17

אבֿיגֿיל כהן, שופטת

18